

Δὴν φησὶν αὖ

Ἰστορικὴ τῆς Βουλγαρίας
Δελφίνου

1819

ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΜΟΛΔΑΥΙΑΣ. Μ. Δ. Κ. Β'. 3

ρέκας Βόρνικος, μ' ὄλον ὅτι ἀρκετοὺς μύθους διηγέται καὶ οὗτος περὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης· ἐπειδὴ λέγει, ὅτι ἐρχόμενος ὁ Δραγούς Βοεβόδας μετὰ 300 ἀνδρῶν εἰς τὴν Μολδαυίαν, καὶ κυνηγῶν ἓνα ἄγριον βοῦν (τῆ τοπικῇ διαλέκτῳ Ζίμπρον) καθ' ὁδόν, ἐφώνευσε τοῦτον πλησίον ἐνὸς ποταμοῦ, ἔνθα τὸ κυνηγετικὸν σκυλίον αὐτοῦ, ὅπερ ὠνομάζετο Μόλδας, ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ κόπου καὶ δίψης πιὼν ὕδαρ πολὺ ἔσκασεν· ὁ δὲ Δραγούς Βοεβόδας διὰ τὴν πρὸς τὸ σκυλίον ἀγάπην ὠνόμασε τὸν ποταμὸν Μόλδαν, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἔλαβε τὴν κλήσιν ὅλη ἢ χῶρα νῦν λέγεται Μολδαυία (*). διὰ δὲ τὴν κλήσιν τῆς πόλεως Ἰα-

Οὐρέκας Βορ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΑΓΓΕΛΟΥ Ν. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

(*) Ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτι ὅλα τὰ περὶ τῆς κλήσεως Μολδαυίας, Βλαχίας καὶ Ἐρδεσίας, ἢ τοὶ Τρανσυλβανίας λεγόμενα, εἰσὶν ἀπίθανα, καὶ φαίνεται, ὅτι ἀνεκαθεν ἐκαλοῦντο οὕτως αὐταὶ αἱ τρεῖς ἐπαρχίαι ὑπὸ τῶν ἐγκατοίκων εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν διάλεκτον· διότι τὸ μὲν Μάλου κατὰ τὴν Σλαβικὴν φωνὴν σημαίνει μέρος ἀνωφερές· τὸ δὲ Δαῦοι σημαίνει (κατὰ τὸν Στράβωνα) τὸ κατοικοῦν ἔθνος· ὅθεν ἀπὸ τοῦ Μάλου καὶ Δαῦοι, ἐλέγετο Μάλουδαυία, καὶ κατὰ παραφθορὰν ἐγένετο Μολδοβία καὶ Μολδαυία· ὡσαύτως καὶ τὸ βάλια, σλαβικῶς σημαίνει κατωφρὲς μέρος, τὸ δὲ ὕδαρ λέγεται ἀπα, καὶ λατινιστὶ ἀκουα, ἔθεν ἀπὸ τοῦ Βάλια ἀπι, ἢ Βάλια ἀκουα, ἐκλήθη Βαλάπια, ἢ Βαλόκουα, καὶ κατὰ παραφθορὰν Βαλάκια καὶ Βαλόσια, ἢ Βαλάχια καὶ Βλαχία· καὶ ἡ μὲν Μολδαυία εἶναι μέρος ἀνωφερές, ἡ δὲ Βλαχία κατωφρὲς, τῆς ὁποίας ὅλη ἢ κ-

120085